

af Svøberhyggen", at der maa forbeholdes „mindre Forlægninger for at undgaae Terrainvansteligheeder", og Regjeringen siger ogsaa, at „Undersøgelserne forlængtes for at finde en Linie, der uden at medføre større Bekostninger kan give gunstigere Stigningsforhold." Af en saadan Bestaafenhed er netop Kongeaadalen. Af en Mand, som kjender Forholdene, og som har Ret til at blive hørt, da han er sagkyndig, han er Amtsveiinspecteur der i Amtet, har jeg modtaget Oplysning om, at Stigningsforholdene der ere langt gunstigere, og at, medens Jordarbejderne paa den af Regjeringen valgte Linie vilde koste 20,000 Rd. pr. Miil, ville de efter hans Overbeviisning her ikke koste Mere end i det højeste 12,000 Rd. pr. Miil. Medens altsaa Banen, ved at føres ned ad Kongeaadalen til Gredsted, vel vil blive $\frac{1}{4}$ Miil længere, vil den dog ikke koste mere at bygge og vil have en langt bedre Fremtid. Seg maa tillade mig at udtale som min Mening, at ligesom det i ethvert Tilfælde maa ansees rettest, at der paany anstilles en alvorlig og udtømmende Undersøgelse om, hvor Søhavnen skal være, saaledes bør ogsaa i ethvert Tilfælde den af Regjeringen foreslaaede Linie, af de af mig anførte Grunde, hvis det høie Thing maatte finde dem rigtige, lægges ned i Kongeaadalen. Seg vil ikke dermed have raft en Finger til, at Arbeidet skulde standses eller sagtnes i sit Fremme. Paa ingen Maade, men det ene kan fremmes med det andet. Medens man begynder fra Vandrup og ned til Gredsted, hvilket er et Stykke af omtrent 4 Miil, kunne jo disse Undersøgelser om Søhavnen blive anstillede, og naar de ere færdige, kan man tage fat og føre Banen videre til Ribe eller Strandby, hvor nu Havnen skal være. Arbeidet kan meget godt fremmes, og Thinget kan af disse Grunde meget godt gaae ind paa at bevilge Regjeringen de forlangte Penge, kun med det af mig antydede Forhold. — Hvad jeg end forøvrigt kunde have at anføre om Ribe, vil jeg dog ved denne Leilighed hellere tie ganske stille. Det er jo ganske vist, at Byen trænger til at komme i Betragtning, det er vist, at dens Velfærd er blevet offret paa det almindelige Bedstes Alt; idet man af strategiske Hensyn har vendt sig mod Ost, opgav man saa meget Mere mod

Vest af Ribes Opland. Men, som sagt, dette er det høie Thing velbekendt, og det er ogsaa ved flere andre Leiligheder udtalt af den høitagtede Regjering. Ved denne Leilighed, ved den her foreliggende Sag, appelleres der ikke fra Ribe til Kongens Velvillie eller Barmhertighed, der apelleres til Retfærdigheden. Der fordrer, at en Sag af en saa uhyre Vigtighed skal stænkes den allernøieste Overveielse, og der fordrer, at en Plan, der vist kan blive til stor Betsignelse, ikke blot for hele Jylland, men for hele Landet, skal iværksættes paa en fornuftig og efter alle Forhold afpasset Maade.

C. B. Nimestad: Seg maa være aldeles enig med den ærede sibste Taler i, at denne Sag fordrer en særdeles nøie Overveielse paa alle de Punkter, hvor der er Noget, som kan være tvivlsomt, naar saa blot den ærede Rigsdagsmand og det høitærede Thing ville være enige med mig i, at der, hvor Sagen er utvivlsom, bør der slet ikke anvendes den allermindste Overveielse. Hvor en Ting ikke kan ssee, der kan den ikke ssee, og om man saa grublede over den i hundrede Aar, fik man det ikke til at ssee. Der staaer et Ord i Regjeringens Motiviver, som er meget fornuftigt og klogt. Det hedder nemlig, at det her omhandlede Baan-anlæg antages at ville komme hele Landet til Gode. Seg troer ogsaa, at det vil komme hele Landet til Gode. Under almindelige Forhold vilde jeg have været meget betænkelig ved at give min Stemme til et saadant Veianlæg, men Forholdene have nu ikke udviklet sig paa en naturlig Maade, og det kan ikke nytte, at man kommer til os og siger: Hvorfor nu bruge kunstige Midler? Man kan ikke ved kunstige Midler fremtvinge Noget. Jo, naar Venet er slaaet af en Mand, kan man ved kunstige Midler helbrede ham og forhindre, at han døer; men man bør naturligvis ikke foretage en saadan Operation paa et sundt Menneske. Jo mere ærede Medlemmer her i Thinget skulde være utilbøjelige til at dele den Mening, som jeg har, og som jeg er overbeviist om er rigtig, at vi inden kortere eller længere Tid, inden saa Aar have Nordflesvig tilbage, desto mere tilbøjelige maae de være til at stemme for den Fremgangsmaade, som den høitagtede